

D O M

afsagt den 9. august 2023 af Vestre Landsrets 10. afdeling (dommerne Mogens Heinsen, Anne Hedegaard Toft og Rasmus Lindhardt Jensen (kst.)) i nævningesag

V.L. S – 0334 – 23

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født Dato 1969

(advokat Lasse Hummelhof Frandsen, Randers)

Retten i Randers har den 3. februar 2023 under medvirken af nævninger afsagt dom i 1. instans (8-2826/2022).

Påstande

Tiltalte har påstået frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærkelse.

Tiltalte har påstået frifindelse for påstanden om konfiskation af en kniv, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1, idet kniven ikke tilhører hende.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse af byrettens afgørelse om konfiskation af kniven.

Supplerende oplysninger

Der er for landsretten yderligere fremlagt et notat fra tiltaltes dagbog dateret den 3. januar 2022.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne Forurettede, Vidne 1, politiassistent Vidne 2 og politiassistent Vidne 3 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans. Der er endvidere afgivet forklaring af Vidne 5.

Tiltalte har vedrørende forhold 3 supplerende forklaret, at stemningen var presset i juledagene. Hun blev hentet fra Behandlingscenter før jul. Hun skulle bo på et ”bed and breakfast” med sin søn, og aftalen var, at hendes forældre skulle betale for søn-nens ophold. Hun kunne mærke, at hendes mor var presset, fordi hun ikke som aftalt kunne betale for sønnen, da de skulle tjekke ind. Hun fornemmede, at hendes mor virkede lidt stakato, fordi hun var presset, og der var en masse snak i krogene. Hun overhørte på et tidspunkt, at forældrene i køkkenet talte om deres flytning et halvt år tidligere. Hendes far havde det svært med, at de var flyttet i en mindre ældrebolig. Hendes mor forsøgte at sige til hendes far, at han skulle se fremad, men der var bare rigtig dårlig stemning.

Hun blev for alvor syg af corona juleaften. Hun forsøgte at holde afstand til forældrene for ikke at smitte dem. Hun var derfor sengeliggende det meste af tiden, men selvom hun var sengeliggende, fornemmede hun tydeligt den dårlige stemning i lejligheden.

Hun husker heller ikke i dag, hvad der skete efter, hun havde hentet vodkaen i bilen. Hun har prøvet. Hun havde spontant købt vodkaen i Føtex i forbindelse med, at hun havde handlet andre ting. Hun havde glemt alt om flaskerne, men så dem tilfældigt, da hun var nede i bilen for at hente noget tøj. Hun husker ikke, hvornår hun købte vodkaen, men det var muligvis den dag, de tjekkede ind på ”bed and breakfast” før jul. Det var også spontant, at hun tog vodkaen med op fra bilen. Hun var presset og syg, og på grund af sin hjerneska-de kan hun ikke klare så meget, og så handler hun nogle gange meget spontant.

Det var ikke hendes plan at slå sin far ihjel, og hun husker ikke, at hun skulle have sagt noget om det til politiet. Hun var stadig påvirket af alkohol, da hun afgav forklaring i grundlovsforhøret, og hun husker derfor ikke, hvad hun forklarede. Hun mener fortsat ikke, at hun i grundlovsforhøret forklarede, at hun havde et billede af, at hende far havde lagt hende i et jerngreb, og at hun havde en kniv i hånden. Hun mener, at hun under grundlovs-forhøret flere gange blev spurgt til kniven, og at hun forklarede, at hun muligvis havde haft noget i hånden. Da byretsdommeren spurgte, om det kunne have været en kniv, svarede hun muligvis, at det godt kunne være tilfældet.

Hun husker slet ikke, at hun blev afhørt hos politiet den 4. januar 2022. Hun husker således ikke, om hun har forklaret, at hun kunne huske, at hun stod med en kniv i hånden, imens hendes far holdt hende fast. Det er formentlig på grund af alkohol, corona og hendes hjerne-skade, at hun ikke husker afhøringen.

Hun blev såret og ked af det, når hendes far var voldsom. Når hun hører sin egen stemme på alarmopkaldet, tænker hun, at hun lyder som om, hun var i chok, fordi der foregik no-get, der ikke skulle foregå. Det første, hun husker efter episoden, var, at hun lå på gulvet med hænderne på ryggen, og at der blev råbt corona bag hende. Det lød som om, der var mange mennesker. Det var ikke særligt smart, at hun i sin fuldskab spillede med på, at mo-ren sagde, at hun var ved at slå sin far ihjel. Hun kan nogle gange godt gå med på en spøg i situationer, hvor det ikke er smart. Hun bruger sarkasme til at lukke munden på folk. Da hun under alarmopkaldet sagde, at det var planlagt mord, var det helt klart ironisk og sar-kastisk ment. Hun sagde det, fordi der var noget galt med hele situationen. Det var slet ikke, som det skulle være. Hun husker ikke noget om, at hun under episoden skulle have sagt, at hun ville slå sin far ihjel. Hun har før sagt ting, som hun ikke har gjort alvor af. Hun ringede en gang til sin daværende kæreste, der arbejdede i udlandet, og sagde, at hun ville brænde det hele ned. Kæresten tog straks hjem, men da han kom tilbage, var der ikke sket noget. Hun havde det lidt dårligt med, at han var taget hjem.

Hun ved ikke, hvad hun mente, da hun under alarmopkaldet sagde, at det var næste år, hendes mor skulle slippe for. Hun havde lige fået forældrene installeret i den nye bolig, hvor det var meningen, at de skulle bo i en del år. Hun var chokeret og bange. Hun bliver ked af det, når hun hører, at hendes mor under alarmopkaldet siger ”jeg vidste det ”. Situa-tionen var svær for dem alle sammen, men det var hendes mor, der forsøgte at holde tråde-

ne samlet. Moren forsøgte julen igennem at undgå, at der opstod konflikter, så hun tænker, at det var det, som moren henviste til.

Den kammerat, som hun i byretten forklarede, at hun talte i telefon med den pågældende dag, hedder Vidne 5. Hun kender ham gennem Anonyme Alkoholikere. Hun mødte ham, da hun indså, at hun var alkoholiker, og han hjalp med at køre hende rundt til møderne i Anonyme Alkoholikere. Hun havde en sponsor i Anonyme Alkoholikere, som desværre døde, og der trådte Vidne 5 til som midlertidig sponsor. Vidne 5 havde holdt juleaften sammen med dem den 24. december 2021, og den 3. januar 2022 ringede han vist for at sige tak for sidst og for at høre, hvordan det gik. Hun gik ud i køkkenet og talte med ham, da hendes forældre skændtes voldsomt. Man kunne tydeligt høre, at forældrene skændtes. Det var hendes far, der havde et af sine anfald. Han var oppe at køre, og det var kun ham, der tordnede den dag. Det handlede om budgettet. Da hun havde afsluttet telefonsamtalen med Vidne 5, kom hendes mor ud i køkkenet og ringede til sin veninde Person 5. Hendes mor sagde under telefonsamtalen noget om, at hun havde overført 7.000 kr. til Person 5. Hun tror, det handlede om nogle penge, som moren havde lånt af Person 5. Vidne 5 kender kun hendes familie igennem hende. Hun og Vidne 5 var kortvarigt kærester, lige da de mødte hinanden.

Dagbogsnotatet, der er dokumenteret i landsretten, er fra den 3. januar 2022 kl. 22.30. Hun husker ikke, at hun skrev det, men det er sådan, hun plejer at skrive dagbog. Dagbogsnotatet viser, at hun var trykket og bange den aften. Når hendes far er oppe at køre, er både hun og hendes mor utrygge, og de går på listesko. Hun tror, hun var sarkastisk og fuld, da hun skrev "... Tak for alt jer der læser med interesse ...". På det tidspunkt havde hun måske en ide om, at der var nogen, der ville læse med i dagbogen. Man kan se på håndskriften, at hun havde fået meget at drikke, da hun skrev det. Hun har først fået adgang til dagbogen, da hendes nye forsvarer fortalte, at han havde fået den udleveret fra arrestpersonalet. Hun havde også bedt sin tidligere forsvarer om at spørge efter dagbogen, men det havde han ikke gjort. Det var arrestpersonalet, der tog tasken med notesbogen med til arresten i Aarhus, men hun fik den ikke udleveret. Hun fik kun en liste over de ting, der var i tasken. Hun havde fået dagbogen, da hun boede på Behandlingscenter.

Hun vil vurdere, at hun er stærkere end sin far. Han kan ikke særligt meget. Hun er selv i forholdsvis god form. Hendes far er slet ikke fysisk aktiv.

Tiltalte har vedrørende forhold 1 supplerende forklaret, at hun forsøgte at få sin far i seng af hensyn til sin mor. Det er rigtigt, at hendes far er en voksen mand, men han opfører sig ikke som en voksen mand, når han bliver stædig. Hendes mor bad hende ikke hjælpe med at få faren i seng, men når hendes mor er nervøs og ked af det, hjælper hun hende.

Hendes far går lidt sjovt, fordi han har dropfod. Det var derfor ikke et kønt syn, da han jagtede hende rundt i stuen. Han var gal og lignede en gorilla. Hun tror ikke, at han sagde noget under jagten. Hun opfattede det som en trussel, da han jagtede hende, som han gjorde. Hun var bange og utryg. Han fik ikke fat i hende, fordi der var et spisebord imellem dem. Han kastede heller ikke noget efter hende. Hun ville stoppe jagten, og det var derfor, hun kastede en porcelænsting på gulvet. Hendes far er meget øm over sit kongelige porcelæn, så hun håbede, at det ville bremse ham. Hun kunne ikke komme væk fra spisestuen på grund af den måde, de stod på. Hvis hun forsøgte at komme ud eller ind på pigeværelset, ville han kunne parere hende. Hun havde vinduer og endevæggen bag sig. Hendes far havde yderdøren bag sig. Hun var bange, men hun ved ikke, hvad hun tænkte, at han kunne finde på at gøre. Han har ikke tidligere været fysisk over for hende. Da hun kastede glasskålen, tænkte hun, at han nok bare ville gribe den. Hun oplevede det som om, han selv stødte hovedet ind i glasskålen, måske fordi han dukkede sig. Hun råbte ikke "grib" eller lignende, da hun kastede skålen. Hun var i panik, da hun gjorde det. Hun forstår ikke, hvorfor han gik til angreb i stedet for at gå i seng. Glasskålen ramte ham i panden, og det blødte kun en lille smule. Hun gik på et tidspunkt ind til sin mor, der sagde, at forældrene havde valgt ikke at anmelde det, men at hendes far kunne have været død, da skålen havde ramt kun 1 cm fra tindingen. Det, som moren sagde, stemmer ikke overens med billederne i sagen. Hun vidste ikke, at hendes far fik blodfortyndende medicin, eller at han havde problemer med at få sår til at hele. Hun ved heller ikke med sikkerhed, at hendes far er demens.

Tiltalte har vedrørende forhold 2 supplerende forklaret, at hun havde haft et tilbagefald om tirsdagen, hvor branden opstod om onsdagen. Det tager hende i hvert fald en uge at komme sig over et tilbagefald. Når hun har tilbagefald, drikker hun massivt og hurtigt, så hun bliver slået helt ud.

Hun mener, at hun sov, da politiet ankom. Det kan godt passe, at hun var vågen men virkede passiv, da politiet kom ind i lejligheden, for hun var blevet vækket af, der blev banket

hårdt på døren. Hun sad i lænestolen, da politiet kom. Det kan godt passe, at ilden startede i garnet i høvlebænkskassen, men hun ved ikke, hvordan branden opstod. Hun har tidligere forsøgt at tage livet af sig ved at gå i havnen i Randers. Hun kan ikke forklare, hvordan det skete. Hun havde bare ikke flere kræfter. I forbindelse med branden var hun også plørefuld og havde blackout, men da hun havde skrevet om hjælp på Facebook, tror hun ikke, at hun ville tage livet af sig selv den dag. Hun tænker, at det var et typisk råb om hjælp fra en alkoholiker. Hendes søn har i forbindelse med et besøg i arresten fortalt, at han også talte med hende den pågældende aften, og at hun var oppe at køre. I 2007 brændte hendes og hendes daværende mands hjem, og de mistede alt. Hun tænker derfor, at det er langt ude, at hun skulle have sat ild til noget.

Det brandskadede tæppe og høvlebænken var hendes egne ting.

Tiltalte har vedrørende sine personlige forhold supplerende forklaret, at hun har været varetægtsfængslet i ca. 580 dage. Hun har ikke drukket alkohol under varetægtsfængslingen. Hun har ikke trangen til at drikke alkohol. Hun drikker, når der sker noget uforudset som corona eller ufred. Så tager hjernetrætheden over, og hun falder tilbage i sin gamle adfærd. Hun håber, at hun har drukket det, der kan tilkomme hende. Når man er alkoholiker, er det enten eller. Der er i hver fald ikke nogen mellemvej for hende. Hun har kontakt med sin søn, som bor i Norge. Hun har også et godt forhold til sin datter, men datteren har valgt at trække sig lidt, fordi det hele er for meget. Datteren har en god mand og familie, så hun er tryk ved, at hun nok skal klare sig. Med den straf, hun forventer at få, er det nok ikke realistisk, at hun kan genopstarte sit firma. Hun er kommet sig så meget efter hjerneskaden, at hun forventer at kunne klare sig bedre, end neuropsykologerne forudså. Hun har mange drømme, men hun ved, at det bliver vanskeligt for hende, når hun kommer ud igen. Hun har planer om at flytte tilbage til Norge, hvor hun har boet ca. halvdelen af sit liv. Hun har også familie der. Hun flyttede egentlig til Danmark for at passe sine forældre, men det kapitel er overstået.

Forurettede har vedrørende forhold 3 supplerende forklaret, at så vidt han ved, har tiltalte ikke hjulpet dem økonomisk. Hans kone, Vidne 1, har sagt, at tiltalte har hjulpet med at sælge nogle af deres ting, da de flyttede i en mindre bolig. Tiltalte spurgte bl.a., om hun måtte sælge et meget dyrt arkitekttegnet rullebord, og det fik hun lov til. Tiltalte har også solgt en masse ting uden deres accept. Tiltalte har købt et garderobereskab til dem, som

hun betalte, men hun ville ikke fortælle, hvad det kostede. Det gav anledning til konflikter. Tiltalte har ikke derudover hjulpet dem økonomisk.

Han har intet kendskab til, at tiltalte skulle have hjulpet med 6.000-10.000 kr. om måneden. Da hans svigerforældre døde, fik tiltalte lov til at overtage deres ejendom. For at hun kunne få det til at løbe rundt, gav han hende 5.000 kr. om måneden i over et år. Hun fik også over årene nogle biler.

Da han så tiltalte i øjnene den aften, hvor hun kom ind med kniven, tænkte han, at hun var sindssyg. Det havde været en dejlig jul og nytår. Der havde været god stemning, hvor der var blevet fortalt gode historier om fælles oplevelser. De har det normalvis sjovt, når de er samlet. Når tiltalte er, som de kender hende, er hun en kærlig og hjælpsom pige, som de holder meget af. Tiltalte var i julen stort set, som hun plejede at være. Hun var dog meget på værelset, når hendes søn ikke var der. De vidste ikke, hvad hun lavede på værelset, men de fandt efterfølgende ud af, at hun havde drukket.

Han husker ikke, at de talte om noget særligt om aftenen den 3. januar 2022. Tiltalte rejste sig bare og gik ud i køkkenet for at hente kniven, som hun begyndte at køre op og ned ad hans hals. Det første, hun sagde, var: "Far, du er gammel og senil, du skal dø nu." Der gik nok ca. 2 minutter, fra hun kom ind i stuen, til hun rejste sig for at hente kniven. Vidne 1 var i soveværelset. Det var kniven, der er afbilledet på ekstrakten side 212, tiltalte brugte. Det var den mindste kniv i et sæt på tre. Tiltalte sad ved siden af ham, da hun sagde, at han skulle dø. Han forsøgte at sige til hende, at hun skulle lade være med at lege med kniven, men at hun gerne måtte tage noget frugt. Han vidste ikke, hvad formålet var med det, hun gjorde. Det var derfor, han bad hende lægge kniven væk, inden der var nogen, der kom til skade. Hun svarede ikke, men sagde bare, at han var gammel og senil. Han spurgte, hvad det var for noget vrøvl, hun sagde, og bad hende igen lægge kniven fra sig, inden nogen kom til skade. Det var der, hun gik til angreb. Hun sad helt tæt op ad ham, da hun gik til angreb, så han var nødt til at vende sig rundt for at afværge angrebet. Da hun forsøgte at hugge kniven i ham, tog han fat om hende bagfra og holdt hende fast. Hun fik vredet sig løs, hvorefter de kom til at stå overfor hinanden. Tiltalte kastede sig ind i ham med kniven mod hans strube. Hun stak kniven 7 centimeter ind i halsen. Tiltalte er stærk og tung, og hun havde fart på. Det var der, benet knækkede på sofaen. Han forsøgte at holde hårdt fast i tiltaltes håndled, så han kunne holde hånden med kniven væk fra sin hals. Tiltalte fik ikke drejet kniven rundt eller lignende. Han fik råbt efter Vidne 1, for han havde brug

for hjælp. Vidne 1 kom i løbet af få minutter. Tiltalte sagde, at han skulle dø, inden hun gik på ham med kniven anden gang. Han var ikke stærk nok til at holde tiltalte, og det var derfor, de bandt hende. Det var Vidne 1, der fik vristet kniven fra tiltalte.

Han havde ikke på fornemmelsen, at tiltalte var beruset, men hun virkede ikke som sig selv. Hun virkede nærmest som et vildt dyr. Det gør ham meget ondt, at hun var sådan den aften. Han forsøgte at holde hende i ro, imens Vidne 1 ringede til politiet. Tiltalte var stadig vild, og han var derfor nødt til at vælte hende ned på jorden, så han kunne holde hende i ro. Der er kun tre skridt fra stuen til køkkenet, hvor de befandt sig, da politiet kom.

Han tror ikke, de ville have overlevet, hvis tiltalte var kommet fri eller havde fået fat i kniven igen. Det var et spørgsmål om minutter, inden hun ville være kommet fri. Det var en forfærdelig oplevelse. Han havde tabt 29 kilo i løbet af året før, og han var derfor fysisk svagere end tiltalte.

Det var bæltet fra Vidne 1's slåbrok, de bandt rundt om tiltaltes arme for at aflaste hans arme og hænder. Vidne 1 hjalp med at binde tiltalte, inden hun ringede til politiet. Det var ikke en stram knude, og han var derfor nødt til at fastholde tiltalte. Han husker ikke, at hverken han eller tiltalte havde telefonen i hånden under samtalen med alarmcentralen. Højtaleren blev dog slået til på et tidspunkt under samtalen. Tiltalte havde ikke handsker eller lignende på under episoden. Han kan ikke forklare, hvorfor der ikke er fundet DNA fra tiltalte på kniven.

Da politiet ankom og tog tiltalte med, fik tiltalte vristet sig rundt, selvom det var to stærke betjente, der havde fat i hende. Tiltalte stod med ansigtet mod ham og Vidne 1 og sagde, ”ja, det var så 2. gang. 3. gang er lykkes gang. Du er død, inden året er omme ”eller lignende. Hun råbte det, så betjentene må også have hørt det. Han tror ikke, at han forklarede om det i byretten. Han ved ikke hvorfor.

Det var på Retsmedicinsk Institut, at det blev målt, at kniven var gået 7 cm ind. Han har ikke selv læst rapporten fra Retsmedicinsk Institut. Det var lægen, der fortalte ham det. Lægen sagde, at såret var meget dybt, og at han var heldig, at det ikke var gået værre. Det kan godt være, at han i byretten har forklaret, at han fik kniven 4-5 cm ind i struben.

Han ved ikke, om tiltalte fører dagbog.

Vidnet har om forhold 1 supplerende forklaret, at tiltalte den pågældende aften flere gange slukkede for fjernsynet. Da han bad hende lade være, blev tiltalte urolig og slog omkring sig. Tiltalte gik ind i spisestuen, og han gik efter og bad hende gå ind på sit værelse. Det ville hun ikke. Hun for i stedet rundt og kiggede på tingene. Tiltalte tog to firkantede lyse-stager og kastede efter ham uden at ramme. Den ene lysestage smadrede dog en glaslåge i et vitrineskab. Han blev bekymret for, hvad hun kunne finde på, og han tog derfor en stol for at genne hende ind på værelset, hvor hun skulle sove. Tiltalte kom fri af stolen, og så tog hun glasskålen på jernstativet og kastede den på ham. Da det var en krystalskål, blev der slået ”skiver ” af krystal af den, og det var sådan en flig, de borede sig ind i hans hoved i forbindelse med, at skålen ramte ham. Det var først, da han blev scannet, at de fandt nogle glasskår. Han kastede ikke noget efter tiltalte, og han havde heller ikke fysisk fat i hende. Det blødte meget fra såret. Vidne 1 var gået i seng, men hun blev vækket af det, der foregik inden i stuen. Han forsøgte at få tiltalte til at gå ind på sit værelse for at neddrosle situationen. Han gjorde ikke noget, der kunne få tiltalte til at føle sig truet af ham. Tiltalte havde flere muligheder for at forlade lejligheden, hvis hun ville.

Det sår, der ses på billedet på ekstrakten side 65, stammer fra episoden med glasskålen. Tiltalte ramte ham ikke i tindingen. Hun ramte ham over tindingen. Lægen sagde, at hvis skålen havde ramt 2 centimeter længere nede, så ville han have været død. Han opfattede det sådan, at han var blevet ramt i nærheden af tindingen. Han fortalte på hospitalet, at han havde slået hovedet ind i et glasskab, fordi han var ked af at skulle fortælle andre, at tiltalte havde opført sig sådan. Han tænkte ikke, at det ville tjene hendes bedste. Han havde ikke forestillet sig, at han nogensinde skulle melde sit eget barn til politiet.

Det efterfølgende forløb var langvarigt, og han blev opereret syv gange. Billedet på ekstrakten side 65 viser såret efter den sidste operation. Den dag, han blev ramt, fik han en bule, og så stod der en blodstråle ud fra hovedet, der var længere end hans arm.

Det er korrekt, at han tidligere er faldet i opgangen og har slået baghovedet. Han blev syet i den forbindelse, men det har ikke noget at gøre med skaden efter glasskålen. Han blødte voldsomt fra hovedet i syv dage efter, han havde fået glasskålen i hovedet.

Vidne 1 har vedrørende forhold 3 supplerende forklaret, at hun ikke tror, at hendes mand, Forurettede, ville have været glad for at vide, at de lånte eller fik penge af

tiltalte. Det var hendes valg, at det ikke var noget, Forurettede behøvede at vide. Det gav anledning til ubehageligheder, at de fik penge af tiltalte, fordi tiltalte ofte bragte det op, når hun havde drukket, og så brugte hun det imod vidnet. De ville gerne undgå at tale økonomi med tiltalte. Tiltalte syntes, hun kunne tillade sig at blande sig i deres økonomi, men de mente, at det var privat. Det var ikke noget, hun og Forurettede som sådan havde talt om. Det var bare sådan, det var.

Når tiltalte var ædru, var hun kreativ, opmærksom på sine omgivelser, sød og dejlig. De kan næsten ikke huske, hvordan det var, for tiltalte har drukket i mange år. Tiltalte var ikke altid verbalt grov, når hun var fuld, men hun fandt på mange mærkelige ting. Tiltalte kunne godt være efter Forurettede, selvom han altid har været sød og rar mod hende. Han har aldrig givet hende en på hovedet, heller ikke selvom hun nogle gange trængte til det.

Tiltalte kritiserede Forurettede og sagde, at han aldrig havde været god til sit arbejde, eller at al-ting altid gik galt for ham.

Hun tror, at tiltalte den pågældende dag formentlig bare kom i tanke om, at hun ville hidse sin far op. Der skal meget til at hidse Forurettede op. Hun gik i seng, og det sagde tiltalte, at hun også ville. Hun var utryk ved tiltalte, fordi hun havde drukket. Hun husker ikke, om de havde talt om økonomi den pågældende dag. Inde fra sengen kunne hun høre, at tiltalte gik i køkkenet, men det var der jo ikke noget mærkeligt i. Efter en halv time hørte hun et bump og Forurettede, der råbte om hjælp. Hun havde ikke inden da hørt snak fra stuen. Hun havde kun hørt, at fjernsynet kørte. Der gik to sekunder, inden hun var inde i stuen, hvor hun så tiltalte sidde med en kniv mod Forurettedes hals. Hun sagde, ”hvad laver du?” og forsøgte at rykke tiltalte væk. Hun tog fat i tiltaltes venstre hånd, hvori hun havde kniven, og som tiltalte holdt tæt på Forurettedes hals. Hun tænkte, at kniven skulle væk fra Forurettede. Hun husker ikke, om nogen sagde noget imens. Hun tog hårdt fat i tiltaltes arm, og så slap tiltalte kniven. Hun løb derefter ind i soveværelset for at hente sin telefon, der lå på natbordet. Hun trykkede 114, selvom hun måske burde have trykket 112. Tiltalte ramte ikke Forurettede med kniven, imens hun var til stede, men han blødte fra halsen, da hun kom ind i stuen. Det er fortsat hendes opfattelse, at tiltalte ville have stukket flere gange, hvis ikke de havde stoppet hende. Tiltalte var helt stiv i kroppen. Tiltalte forsøgte at lave nogle bevægelser mod Forurettede med den hånd, hvor hun havde kniven, men Forurettede havde godt fat i hånden. Det er hendes klare opfattelse, at tiltalte forsøgte at stikke Forurettede flere gange.

Det var kniven på billedet i ekstrakten side 285, som tiltalte brugte. De har kun tre knive, og det var den mindste af dem. Forurettede tog kniven og kastede den tværs hen over stuen. Hun er helt sikker på, at tiltalte havde kniven i hånden, da hun sad hen over Forurettede.

Udtalelsen ”Nu skal du dø ” opfattede hun som henvendt til Forurettede. Det blev sagt flere gange. Tiltalte sagde det, imens hun lå på gulvet. Hun husker ikke så meget af, hvad der skete, efter de gik ud i køkkenet, men det må man kunne høre på alarmopkaldet.

Hun opfattede tiltalte som sindssyg i situationen. Hun hørte, at tiltalte sagde ”3. gang er lykkens gang ” eller lignende. Det var noget, tiltalte råbte, da politiet tog hende med.

Foreholdt at vidnet under alarmopkaldet udtalte ”... Jeg vidste det og det er noget jeg har drømt at det gjorde du ...”, så var det nok på grund af de verbale angreb, som tiltalte tidligere er kommet med. Hun tror måske, at tiltalte på et tidligere tidspunkt har sagt, at hun ville komme efter dem. Hun havde på fornemmelsen, at noget sådant kunne ske. Tiltalte vidste godt, at vidnet var utryk ved og bange for hende.

Hun oplevede det som om, at tiltalte den pågældende aften havde tirret Forurettede ved at sige, at han ikke var for klog, og at han var træls, grim og dement. Hun tror slet ikke, at han reage-rede på det. Forurettede kan godt gennem tiden også have klandret tiltalte for noget. Der blev bl.a. solgt en del indbogenstande i forbindelse med deres flytning, og de vidste ikke, hvad tiltalte solgte for dem. Nogle af pengene fra salget blev brugt til at købe et klædeskab og en sovesofa. Tiltalte solgte dog også bl.a. et skrivebord og et fint fransk ur, som de ikke havde aftalt, at hun skulle sælge. Hun tror, at tiltalte gjorde det for at hjælpe dem, men hun ved det ikke. Det var Forurettede dog meget vred over. Hun tror ikke, at Forurettede har talt med tiltalte om det, men han har sagt til vidnet, at det ikke var meningen, at tiltalte skulle sælge det, for han havde en ide om, at tingene var mange penge værd, selvom det måske ikke længere var tilfældet.

Vidnet har om forhold 1 supplerende forklaret, at hun har skrevet dagbog, siden hun var 15 år. Hun kunne derfor finde tilbage til datoen i dagbogen. Hun husker dog også datoen, fordi de skulle til konfirmation dagen efter.

Den pågældende aften ville Forurettede gerne se en cowboyfilm færdig, inden han gik i seng. Tiltalte havde drukket, og hun forsøgte at slukke for fjernsynet. Da vidnet gik i seng, sad

stadig og så fjernsyn. Vidnet havde også sagt til Forurettede, at han skulle gå i seng. Hun sagde til tiltalte, at hun skulle lade Forurettede styre det selv, men når tiltalte havde drukket, var det som at tale til en dør. Hun lå og læste, da hun hørte tiltalte råbe, at Forurettede skulle gå i seng. Derefter hørte hun et brag. Da hun kom ind i stuen, lå Forurettede på alle fire og samlede glasskår op. Han blødte fra hovedet. Hun sagde, at de kunne samle det op dagen efter, og at han skulle gå i seng. Der gik lidt tid, hvorefter tiltalte kom ind og smed et stort glas rødvin i deres seng. Tiltalte sagde ikke noget, og tiltalte kan sikkert heller ikke huske det.

Der var et spisebord og stole i stuen. Glasskabet var smadret og den fine glasskål lå i tusind stumper. Lystagerne, som tiltalte havde kastet med, var tunge.

Hun husker ikke, hvornår billederne af Forurettedes hoved er taget. Hun er helt sikker på, at ska-den på billederne stammer fra episoden med glasskålen. Skaden var lidt mindre den pågæl-dende aften, end den er på billedet. Det kan godt passe, at billedet er taget efter operatio-nerne, hvor lægerne havde været nødet til at grave ind for at finde glasskåret. Da Forurettede faldt på en trappe, fik han en skade i baghovedet.

De havde håbet, at de selv kunne få styr på skaden. Det var derfor, de først søgte hjælp efter noget tid. De talte ikke om at anmelde det dengang. De ville bare klare det selv. De har ikke selv anmeldt det. Politiet har valgt at tage sagen op på baggrund af de oplysninger, de fik fra skadestuen.

Vidne 2 har vedrørende forhold 3 supplerende forklaret, at tiltaltes forældre var meget oprevne, da patruljen ankom. Forældrene bad dem tage over, fordi til-talte havde angrebet faren. Tiltalte var ikke tilfreds med, at politiet ankom. Vidnets kollega holdt fast i tiltalte, som forsøgte at kæmpe lidt imod.

Tiltalte sagde til vidnet, at hun ikke var tilfreds med, at det ikke lykkedes. Vidnet hørte også, at tiltalte sagde, at hun havde forsøgt at stikke sin far i halsen, at hun ville have slået ham ihjel, og at det nok skulle lykkes næste gang. Hun er sikker på, at tiltalte sagde det under transporten. Hun er mere usikker på, om tiltalte også sagde det oppe i lejligheden. Tiltalte fremkom med udtalelserne flere gange og på forskellige måder. Hun havde en læn-gere samtale med tiltalte i patruljebilen, hvor tiltalte fortalte, at hun var utilfreds med sine forældre, og at det var faren, hun ville slå ihjel. Det er hendes klare opfattelse, at udtalel-serne ikke var for sjov.

Under transporten nåede tiltalte at fortælle en stor del af sin livshistorie. Hun fortalte bl.a., at hun havde arbejdet for faren, og at de havde været uenige om noget økonomisk. Tiltalte fortalte, at faren var en tyrann, og at moren lå under for det. Samtalen foregik egentlig me-get roligt, og tiltalte svingede ikke i sindstilstand. Tiltalte fortalte også, at hun ikke havde andre steder, hun kunne være, og at hun havde været i isolation hos forældrene, fordi hun havde corona.

Det er også korrekt, at tiltalte fortalte, at hun havde købt en masse spiritus, som hun ville drikke og derefter slå faren ihjel. Tiltalte gav under transporten udtryk for, at hun i hvert fald havde planlagt det den pågældende dag. Hun husker ikke i dag, hvad det var for noget spiritus, tiltalte havde købt. Foreholdt rapport af 4. januar 2022 om spontane udtalelser under transport af anholdte (ekstrakten side 292), hvor bl.a. fremgår "...Anholdte fortalte at hun havde planlagt at slå sin far ihjel i dag og derfor havde hun købt 2 flasker vodka ...", har hun forklaret, at hun har skrevet sådan i rapporten. Når hun får det læst op, kan hun godt huske det. Hun skrev rapporten umiddelbart efter episoden. Når hun har skrevet, at tiltalte udtalte, at hun havde købt vodka, så er det fordi, det var det, tiltalte sagde.

Vidne 3 har vedrørende forhold 2 supplerende forklaret, at tiltaltes lej-lighed var en kælderlejlighed. Der var 2-3 vinduer i kælderhøjde og en dør til højre, der førte ind til tiltalte. De kiggede formentlig ind i lejligheden, da de bankede på. Der var in-gen lyde inde fra lejligheden. De kiggede ind ad vinduerne fra gaden, hvor de kunne se, at der var ild i lejligheden. I første omgang kunne de ikke se mennesker derinde. Det var først, da de kom ind i lejligheden, de så en person derinde.

Det første, de så inde i lejligheden, var tiltalte, der sad 2-3 meter inde i stuen i en lænestol. Tiltalte var vågen, men hun sagde ikke noget. De sagde, at hun skulle ud nu, for ilden var tiltagende. Tiltalte vidste godt, at de var der, men hun sagde, at hun ikke ville med ud. Tiltalte gav først verbalt udtryk for, at hun ikke ville med. Han tog derfor fat i hende, og da hun fortsat ikke ville med, tog han hårdt fat i hende, og trak hende med ud. Det hele gik meget stærkt, og varede nok kun sekunder.

Som han husker det, lugtede tiltalte en smule af alkohol. Hendes adfærd var ikke normal, men om det skyldtes alkohol eller hendes sindstilstand, kan han ikke sige. Der var 2-3 me-

ter mellem tiltalte og ilden. Han husker ikke, om tiltalte sagde noget om, hvordan ilden var opstået.

De var på stedet i lang tid. Efter de havde fået tiltalte ud, var han inde i lejligheden for at slukke ilden med en pulverslukker. Ilden var på det tidspunkt af nogenlunde samme omfang, som da de hentede tiltalte ud af lejligheden.

Vidne 5 har vedrørende forhold 3 forklaret, at han har været kærester med tiltalte. De er fortsat venner. De har kendt hinanden i 3-4 år. Han kender også tiltaltes forældre. Han har mødt dem og tilbragt tid med dem ind imellem. Han har også tilbragt tid med dem efter, tiltalte blev varetægtsfængslet. De har været i kontakt på Facebook, telefonisk og han har også besøgt dem, for han synes, det er en svær situation, familien står i.

Han holdt jul sammen med tiltalte hos tiltaltes forældre i julen 2021. Familien virkede meget normal. Der var små ting, som der kan være i en familie. Der kunne godt være en smule bitterhed. Han bemærkede ikke noget usædvanligt. Han var også derudover i kontakt med tiltalte efter juleaften. Han har altid opfattet sig selv som en god ven og ikke så meget som AA-sponsor.

Han husker ikke umiddelbart en telefonsamtale med tiltalte den 3. januar 2022. Han erindr heller ikke en telefonsamtale, hvor tiltaltes far var vred i baggrunden. Han husker slet ikke, om de talte i telefon sammen, eller om de bare sms'ede. Han kan ikke udelukke, at der har været en samtale, men han husker det ikke. Der har været flere mærkelige episoder med telefonsamtaler gennem tiden. Det har været i situationer, hvor tiltalte har været i krise, eller hvor hun er faldet tilbage i sit alkoholmisbrug.

Han har aldrig oplevet tiltaltes far være vred. Tiltalte har nævnt, at hun ikke har haft det godt med sine forældre. Det har mest handlet om tiltaltes far. Der har vist ikke været problemer i forhold til tiltaltes mor. Han har ikke selv overværet konflikter, og han har aldrig rigtigt fundet ud af, hvad det problematiske er i tiltaltes relation til sine forældre.

Før den 3. januar 2022 havde han vist mødt tiltaltes forældre 4-5 gange. Det var fysiske møder af kortere varighed, og et enkelt besøg i Haderslev, der varede flere dage. Han kan ikke svare på, om tiltaltes far er god til at huske. Tiltaltes far taler meget om gamle dage og

om sit arbejde. Han kan ikke vurdere, om tiltaltes far har problemer med korttidshukommelsen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Der er om skyldsspørgsmålet afsagt

” K e n d e l s e:

Alle 9 nævninger og 3 dommere udtaler:

Forhold 1

Også efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det af de grunde, som byrettens flertal har anført, at tiltalte er fundet skyldig som sket i forhold 1.

Forhold 2

Også efter bevisførelsen for landsretten, herunder navnlig den foretagne brandundersøgelse, opslagene på Facebook, de fremlagte fotos og de afgivne forklaringer, tiltrædes det, at det er bevist, at tiltalte forsætligt forsøgte at sætte ild til lejligheden ved at antænde garnet, som lå i høvlebænkasken, og at ildens begrænsede udbredelse alene skyldtes, at politiet ankom til stedet og slukkede ilden. Det tiltrædes derfor, at tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 181, stk. 1, jf. § 21, som anført i tiltalen i forhold 2.

Forhold 3

Af de grunde, som byretten har anført, er det også efter bevisførelsen for landsretten bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen i forhold 3.

Byrettens afgørelse af skyldsspørgsmålet i forhold 1, 2 og 3 stadfæstes derfor.

T h i b e s t e m m e s:

Byrettens afgørelse af skyldsspørgsmålet i forhold 1, 2 og 3 stadfæstes.“

Straffastsættelse

Samtlige nævninger og dommere tiltræder, at straffen er fastsat til fængsel i 6 år og 6 måneder.

Ved fastsættelse af straffen har landsretten lagt vægt på, at straffen for drabsforsøg efter sædvanlig praksis fastsættes til fængsel i 6 år, og at der ikke foreligger sådanne formildende eller skærpende omstændigheder, at der er grundlag for at fravige dette udgangspunkt. Landsretten har endvidere lagt vægt på karakteren og omstændighederne ved forhold 1 og 2.

Straffen for forhold 1, 2 og 3 er fastsat efter straffelovens § 181, stk. 1, jf. § 21, § 237, jf. § 21, og § 245, stk. 1, jf. til dels § 21. Da forhold 1 er begået før den betingede dom af 23. oktober 2020, og der er foretaget rettergangsskridt mod tiltalte før prøvetidens udløb, er straffen fastsat som en fællesstraf med den betingede dom af 23. oktober 2020, jf. straffelovens § 61, stk. 1.

Tiltalte frifindes for anklagemyndighedens påstand om konfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 2, nr. 1. Landsretten har herved lagt vægt på, at kniven ikke tilhører hende. Konfiskation er derfor ikke påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, ligesom der ikke i øvrigt er omstændigheder, der taler derfor.

Med den anførte ændring stadfæster landsretten byrettens dom.

Tiltalte har fortsat været frihedsberøvet under anken.

T h i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes med den ændring, at byrettens bestemmelse om konfiskation af en kniv hos Tiltalte ophæves.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Mogens Heinsen

Anne Hedegaard Toft Rasmus Lindhardt Jensen

(kst.)

